

அவர் நமக்கு வேதவசனம்
கொடுத்தார்:
வியாக்கியானத்தின்
அடித்தளங்கள்

பாடல் 5

அர்த்தத்தின் சிக்கல்

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டின் எந்த பகுதியும் Third Millennium Ministries, Inc. 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707. இன் வெளியீட்டாளரினுடைய எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு வடிவத்திலும் அல்லது லாபத்திற்கான எந்த வகையிலும் மீண்டும் உருவாக்கப்படக் கூடாது. மதிப்பாய்வுக்கோ, கருத்து தெரிவிக்கவோ அல்லது ஆழ்ந்த அறிவுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ சுருக்கமான மேற்கோள்களாக எடுக்கப்படலாம்.

சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால் எல்லா வேத மேற்கோள்களும் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து வந்தவை, The Bible Society of India Version Tamil-O.V. (New Orhto), copyright © 2018 . அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRDMILL ஊழியத்தைப் பற்றி

1997 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இந்த Thirdmill ஒரு இலாப நோக்கம் இல்லாத சுவிசேஷ மார்க்க கிறிஸ்தவ ஊழியமாகும்.

வேதாகம கல்வி. உலகத்திற்காக. இலவசமாக.

ஊழியத்திற்கு போதுமான பயிற்சி இல்லாத உலகெங்கிலும் உள்ள நூறாயிரக்கணக்கான போதகர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களுக்கு இலவச கிறிஸ்தவ கல்வியை வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோளாகும். ஆங்கிலம், அரபு, மாண்டரின், ரஷ்ய மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டு மொழிகளில் இணையற்ற பல்லாடகவியல் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி உலகளவில் விநியோகிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைகிறோம். எங்கள் பாடத்திட்டம் எங்கள் கூட்டு ஊழியங்கள் மூலம் பன்னிரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்த பாடத்திட்டத்தில் வரைகலை மூலம் இயக்கப்படும் காணொளி காட்சிகள், அச்சிடப்பட்ட கல்வி உபகரணங்கள் மற்றும் இணைய வழி கல்வி உபகரணங்கள் உள்ளன. இது இணைய வழியாகவும் நேரடியான கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பள்ளிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக, மிகச்சிறந்த உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்திற்கான விருது பெற்ற பல்லாடகவியல் பாடங்களை உருவாக்கும் அதிக செலவு குறைந்த முறையை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். எங்கள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தொகுப்பாளர்கள் இறையியல் ரீதியாக பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் ஆவர், எங்கள் மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களின் சொந்த மொழிகளில் இறையியல் புலமை பெற்றவர்கள், மற்றும் எங்கள் பாடங்களில் உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான மரியாதைக்குரிய பாடசாலை பேராசிரியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் நுண்ணறிவு உள்ளது. இதனோடு கூட,

எங்கள் வரைகலை வடிவமைப்பாளர்கள், விளக்குபவர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் அதிநவீன உபகரணங்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மிக உயர்ந்த உற்பத்தித் தரங்களை வழங்குகின்றனர்.

எங்கள் விநியோக இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, Thirdmill ஊழியமானது சபைகள், பாடசாலைகள், வேதாகம பள்ளிகள், மிஷனரி ஊழியர்கள், கிறிஸ்தவ ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சி வழங்குநர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் திறம் சார்ந்த கூட்டாண்மைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த உறவுகள் ஏற்கனவே தனியாக ஊழியம் செய்கிற தலைவர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எண்ணற்ற காணொளி பாடங்களை விநியோகித்துள்ளன. எங்கள் வலைத்தளங்கள் விநியோகத்திற்கான வழிகளாக உள்ளன. மேலும் உங்கள் சொந்த கற்றல் சமூகத்தை எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதற்கான பாட உபகரணங்களையும் எங்கள் பாடங்களுக்கு கூடுதல் உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றன.

Thirdmill ஊழியம் IRS என்கிற அமைப்பினால் 501(c)(3) கழகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சபைகள், நிறுவனங்கள், வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் தாராளமான, வரி விலக்கு பெற்ற பங்களிப்புகளை நாங்கள் சார்ந்து இருக்கிறோம். எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றிய கூடுதல் தகவலைப் பெறுவதற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு ஈடுபடலாம் என்பதை அறிவதற்கும் தயவுசெய்து www.thirdmill.org யைப் பார்வையிடவும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	1
நேரடி உணர்வு	2
பன்முக அர்த்தங்கள்	3
ஒற்றை அர்த்தம்.....	9
முழு மதிப்பு.....	14
அசல் அர்த்தம்	15
வேதாகம விளக்கங்கள்	17
முறையான செயல்படுத்தல்கள்.....	23
முடிவுரை.....	27

அவர் நமக்கு வேதவசனம் கொடுத்தார்: வியாக்கியானத்தின் அடித்தளங்கள்

பாடம் 5
அர்த்தத்தின் சிக்கல்

முன்னுரை

வேதாகம வியாக்கியானத்தைப் பற்றிய விவாதங்களில் ஒரு பழமொழி அடிக்கடி வருகிறது. "ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது, ஆனால் அந்த அர்த்தத்திற்கு பல பயன்பாடுகள் உள்ளன" என்பது தான் அது. எடுத்துக்காட்டாக, "உங்கள் அயலாரை நேசியுங்கள்" என்பது போன்ற எளிய, நேரடியான போதனையை வேதம் நமக்குக் கொடுக்கிறது. ஆனால் நாம் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறு அண்டை அயலாரைக் கையாளும்போது இந்த அறிவுறுத்தலை நம் வாழ்க்கையில் பல வழிகளில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இந்த நுண்ணறிவு எவ்வளவு உதவியாக இருந்தாலும், வேதாகமத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது, ஒவ்வொரு வேதப் பகுதியின் அர்த்தமும் சிக்கலானது அல்லது பன்முகத்தன்மை கொண்டது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். "ஒரு அர்த்தம் ஆனால் பல பயன்பாடுகள் உள்ளன" என்று சொல்வதை விட, "ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது, ஆனால், அந்த ஒரு அர்த்தத்தின் பல பகுதி சுருக்கங்கள் உள்ளன. மேலும் அதற்கு பல பயன்பாடுகள் உள்ளன." என்று சொல்வது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு வேதப் பகுதியின் ஒரு அர்த்தம் மிகவும் சிக்கலானது, ஆகையால் பல வழிகளில் எவ்வாறு சுருக்குவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், பின்னர் அதை நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இது அவர் நமக்கு வேதம் கொடுத்தார்: வியாக்கியானம் செய்வதன் அடிப்படைகள் என்கிற நமது தொடரின் ஐந்தாம் பாடம் ஆகும். இந்த பாடத்திற்கு "அர்த்தத்தின் சிக்கல்" என்று தலைப்பிட்டுள்ளோம், ஏனென்றால் காலங்காலமாக கிறிஸ்தவர்கள் வேத பகுதிகளுக்கு வெவ்வேறு வகையான அர்த்தங்களையும் பல்வேறு அர்த்தங்களையும் வழங்கிய வழிகளை ஆராய்வோம்.

வேதத்தில் அர்த்தத்தின் சிக்கலான தன்மையைப் பற்றிய நமது விவாதம் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். முதலாவதாக, வியாக்கியான அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் வேதாகமத்தின் "நேரடி உணர்வு" என்று எதை அழைக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, பல்வேறு வழிகளில் இலக்கிய அர்த்தத்திற்கு அப்பால் விரிவடைகிற ஒரு வேத பகுதியின் முழு மதிப்பில் கவனம் செலுத்துவோம். வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தைக் குறித்து முதலில் பார்ப்போம்.

நேரடி உணர்வு

சில நேரங்களில் தமிழில் ஒலிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டுள்ள லத்தீன் சொற்றொடரான சென்சஸ் லிட்டலிஸ் என்று அழைக்கப்படும் "இலக்கிய உணர்வு" என்ற பயன்பாடு நம் காலத்தில் பெரும்பாலும் "நேரடி வியாக்கியானம்" என்ற பயன்பாட்டுடன் குழப்பத்தை உருவாக்குகிறது. "நேரடி வியாக்கியானம்" என்பது வேதத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான மர அல்லது இயந்திர அணுகுமுறைகளைக் குறிக்கிறது. ஆனால் வரலாற்று ரீதியாக, "நேரடி உணர்வு" என்ற சொல்லாடல் எப்போதும் ஒரு வேத பகுதியின் "அசல் அர்த்தம்" அல்லது "இலக்கண-வரலாற்று அர்த்தம்" என்று நவீன சுவிசேஷக சபையார் அழைத்ததைப் போன்ற ஒன்றைக் குறிக்கிறது.

வேதத்தின் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் ஆசிரியரின் நோக்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் அசல் வாசகர்களின் வரலாற்று சூழல்களுக்கு ஏற்ப நேரடி உணர்வு எடுத்துக்கொள்கிறது.

இது வேதாகமத்தில் உள்ள வெவ்வேறு இலக்கிய நடைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. உருவகங்கள், உவமைகள், ஒப்புமைகள் மற்றும் மிகைப்படுத்தல் போன்றவற்றை இது அங்கீகரிக்கிறது. வரலாற்றை வரலாறாகவும், கவிதையை கவிதையாகவும், பழமொழிகளை பழமொழிகளாகவும் இது எடுத்துக்கொள்கிறது.

வேதாகம புத்தகங்களில் பல்வேறு இலக்கிய நடைகள் உள்ளன, மேலும் அந்த நடைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம், இதனால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவற்றை பொருத்தமாக வியாக்கியானம் செய்யவும் முடியும். எல்லா இலக்கிய நடைகளும் ஒரே மாதிரியாக ஒரே விஷயத்தைச் செய்யும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எனவே வேதாகம நூல்களின் இலக்கிய நடையைப் புரிந்துகொண்டு கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், அந்த புத்தகங்களை நாம் எவ்வாறு வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான திட்டத்தை புத்தகங்களே அமைக்க அனுமதிக்கிறோம்.

– Dr. பிராண்டன் குரொவ்

ஒரு வேதப் பகுதியின் நேரடி உணர்வு ஒரு பக்கத்தில் எழுதப்பட்ட வெறும் வார்த்தைகளை விட அதிகமாக இருப்பதைக் காணும்போது, ஒவ்வொரு வேத பகுதியின் உணர்திறன் எவ்வளவு சிக்கலானது என்பதை நாம் உணரத் தொடங்குகிறோம். எழுத்தாளர்களின் நோக்கங்கள் பன்முகத்தன்மை

கொண்டவை. இலக்கிய நடை பரிசீலனைகள் ஒரு வேத பகுதியின் அர்த்தத்தை சிக்கலாக்குகின்றன. உருவக பேச்சுகளும் பல பரிசீலனைகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. இந்தக் காரணிகள் ஒவ்வொரு வேதப் பகுதியின் மூலப் அர்த்தத்தின் பன்மடங்கு நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. பல நேர்மையான கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தை வெவ்வேறு வழிகளில் அணுக இந்த சிக்கல்கள் வழிவகுத்தன.

வரலாறு நெடுகிலும், வேதாகம நூல்களின் உண்மையான அர்த்தத்தை அல்லது மூல அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை கிறிஸ்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஒருமனதாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் வேதாகமத்தின் அர்த்தம் மிகவும் சிக்கலானது, அதை நேரடி உணர்வு என்ற தலைப்பின் கீழ் போதுமான அளவு சுருக்க முடியாது என்று வாதிடும் பிற குரல்களும் உள்ளன. எனவே, நமது பாடத்தின் இந்த பகுதியில், "நேரடி உணர்வு" என்ற சொல்லாடலின் வரலாற்றை ஆராய்வோம், சரியாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட நேரடி உணர்வு, வேதாகமத்தின் சிக்கலான அர்த்தத்தை ஆராயவும் விவரிக்கவும் நமக்கு எவ்வாறு உதவும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

வேதாகமத்தில் அர்த்தத்தின் சிக்கலான தன்மையானது அதன் நேரடி அர்த்தத்துடன் தொடர்புடைய இரண்டு முக்கிய வழிகளைப் பார்ப்போம். முதலாவதாக, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் சிலர், உண்மையான உணர்வு என்பது வேதாகமத்தின் பல அர்த்தங்களில் ஒன்று மட்டுமே என்று கூறியுள்ளனர் என்பதைக் காண்போம். இரண்டாவதாக, இலக்கிய உணர்வு என்பது வேதத்தின் ஒற்றை அர்த்தம் என்ற கருத்தில் கவனம் செலுத்துவோம். வேதத்தின் பல அர்த்தங்களில் ஒன்று மட்டுமே நேரடியான உணர்வு என்ற நம்பிக்கையை முதலில் பார்ப்போம்.

பன்முக அர்த்தங்கள்

ஆரம்பகால திருச்சபையில், வேதாகமம் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது என்ற கருத்து பெரும்பாலும் வியாக்கியான இயல்களின் உருவக அணுகுமுறைகளின் விளைவாகும். வேதாகமத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வரலாற்று மனிதர்கள், இடங்கள், விஷயங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளை ஆவிக்குரிய உண்மைகளுக்கான சின்னங்கள் அல்லது உருவகங்கள் போல வியாக்கியானம் செய்வது உருவக அணுகுமுறையாகும். ஒரு மரம் ஒரு ராஜ்யத்தைக் குறிக்கலாம், ஒரு போர் பாவத்துடனான உள் போராட்டத்தைக் குறிக்கலாம், மேலும் இது போல பல உள்ளன. உருவக வியாக்கியானங்களில், வேதத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இயற்பியல் உண்மைகள் பெரும்பாலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படுகின்றன, மேலும் அவை முக்கியமற்றவை அல்லது பொய்யானவை என்று கூட நிராகரிக்கப்படலாம். இந்த பெளதிக யதார்த்தங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் ஆவிக்குரிய

கருத்துக்கள் வேதாகமத்தின் மிக முக்கியமான விஷயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

கி.மு. 20 முதல் கி.பி.50 வரை வாழ்ந்த அலெக்சாண்டிரியாவைச் சேர்ந்த யூத அறிஞர் பிலோ என்பவரிடமிருந்து கிறிஸ்தவ உருவக அணுகுமுறைகள் சில நேரங்களில் காணப்படுகின்றன. எபிரெய வேதாகமத்தை உயர்ந்த ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை வெளிப்படுத்தும் உருவகங்களாகப் பார்ப்பதன் மூலம் பிலோ கிறிஸ்தவ உருவக முறைகளுக்கு அடித்தளமிட்டார்.

பிலோவுக்குப் பிறகு, திருச்சபையின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில், முன்னணி கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாடு மற்றும் புதிய ஏற்பாடு இரண்டையும் வியாக்கியானம் செய்வதில் இதேபோன்ற அணுகுமுறையை மேற்கொண்டனர். இது குறிப்பாக அலெக்சாண்டிரியாவின் இறையியல் பள்ளியில் உண்மையாக இருந்தது, இது இறையியல் மாணவர்களுக்கு இறையியலையும் வேதத்தின் வியாக்கியானத்தையும் கற்பித்தது.

கி.பி.185 முதல் கி.பி.254 வரை வாழ்ந்த ஓரிகன் என்பவர் இறையியல் பள்ளியில் மிகவும் பிரபலமான ஆசிரியர்களில் ஒருவர். வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தை ஓரிகன் நேரடி உணர்வு மற்றும் ஆவிக்குரிய உணர்வு என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார். 2 கொரிந்தியர் 3:6-ல் உள்ள எழுத்தின் பிரமாணத்திற்கும் ஆவியின் பிரமாணத்திற்கும் இடையிலான பவுலின் வேறுபாட்டிலிருந்து, வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் இரண்டு முக்கிய வகையான அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது என்று ஓரிகன் கூறினார்: அவையாவன; வேத பகுதியின் எழுத்து மற்றும் வேத பகுதியின் ஆவி. "எழுத்து" என்பதன் மூலம், ஓரிகன் சொற்களின் இலக்கணச் சூழலில் உள்ள எளிய அர்த்தத்தைக் குறித்தார். ஒரு வேத பகுதியின் "ஆவி" என்பதன் மூலம், அவர் உருவக புலன்களைக் குறிக்கிறார் - ஆதாது சொற்களின் வெளிப்படையான அர்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட அர்த்தங்களைக் குறித்தார். ஓரிகன் வேதப் பகுதியின் எழுத்தை அதன் நேரடி அர்த்தத்துடன் சம்பந்தித்த முனைந்தார், மேலும் அவர் நேரடி அர்த்தத்தின் அதிகாரத்தை ஆதரித்தார். ஆனால் இது தவிர, முதிர்ச்சியடைந்த, ஆவிக்குரிய விசுவாசிகள் வேதத்தின் ஆவிக்குரிய உணர்வைக் கண்டுபிடிக்க உண்மையான அர்த்தத்திற்கு அப்பால் பார்க்க வேண்டும் என்று ஓரிகன் வாதிட்டார்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஆதியாகமம் 1 மற்றும் 2 இல் உள்ள படைப்புக் கதைகள் பகுத்தறிவுக்கு முரணானவை என்றும், எனவே கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் உண்மையான உணர்வைப் புறக்கணித்து ஆழமான ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களைத் தேட வேண்டும் என்றும் ஓரிகன் தனது *ஃபர்ஸ்ட் பிரின்சிபிள்ஸ்* என்ற நூலில், புத்தகம் 4, அத்தியாயம் 1, பிரிவு 16 இல் வாதிட்டார். ஓரிகனின் உருவக முறைகள் வரலாறு முழுவதும் பல முறை விமர்சிக்கப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அவரது அணுகுமுறையானது ஆரம்பகால

கிறிஸ்தவ மரபுவழியின் திசையில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது.

ஜான் கிரிசோஸ்டோம் போன்ற சில பண்டைய வியாக்கியான அறிஞர்கள் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் புத்தகம் போன்ற வேதாகம விவரிப்புகள் குறித்து சில அற்புதமான நுண்ணறிவுகளைக் கொண்டிருந்தனர், மேலும் அவர் அவற்றை இன்னும் நேரடியாகப் படிக்க முனைந்தார். நாம் பொதுவாக கதைகளைப் படிப்பது போலவே, கதை என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கேட்கவும், மேலும் கதையிலிருந்து பாடங்களை அல்லது ஒழுக்கங்களைப் பெறவும் முயற்சிக்கிறோம். ஓரிகள் போன்ற பிற வியாக்கியான அறிஞர்கள் உருவகப்படுத்தவும், அவற்றை ஒரு தொடர் சின்னங்களாக மாற்றவும் முனைந்தனர், வேதம் உண்மையில் அந்த வழியில் புரிந்துகொள்வதற்காக எழுதப்பட்டதல்ல என்பது தான் அந்த முறையின் ஆபத்தாகும். பழைய கட்டுக்கதைகளையும், பழைய கட்டுக்கதைகளில் உள்ள சங்கடமான விஷயங்களையும் வியாக்கியானம் செய்ய முயன்ற கிரேக்க மெய்யியலாளர்களிடமிருந்து இந்த முறை உண்மையில் பெறப்பட்டதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். வேத பகுதி என்ன சொல்கிறது என்பதை அவர்கள் இப்போது கேட்க முயற்சிக்கவில்லை. வேறு எதையாவது ஒரு வகையில் உட்புகுத்துவதன் மூலம் அதை மேலும் உத்வேகப்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். அதே நேரத்தில், ஓரிகள் கூட சில நேரங்களில் சில நல்ல நுண்ணறிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறார்.

– Dr. கிரெய்க் எஸ். கீனர்

வேத வியாக்கியானத்திற்கான ஆவிக்குரிய அல்லது உருவக அணுகுமுறைகளில் ஓரிகளின் போக்கு ஆரம்பகால திருச்சபையில் நியோ-பிளேட்டோனிசத்தின் தாக்கத்தை பிரதிபலித்தது. வேதவாக்கியங்கள் தூய தேவ ஆவியான தேவனிடமிருந்து வந்தன என்பதை இந்தக் கண்ணோட்டம் கூறுகிறது. இதன் விளைவாக, வேதாகமம் உண்மையில் பௌதிக உலகத்தைப் பற்றி கற்பிக்கவில்லை என்று கருதப்பட்டது. பொருள் இயல்பிலேயே தீமையானது. எனவே, வேதவசனங்கள் வரலாற்றில் நடந்த பௌதீக விஷயங்களைக் குறிப்பிடும்போது, அவை உண்மையில் உருவகங்களால் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய பரலோக, ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை சுட்டிக்காட்டின.

இந்த கண்ணோட்டத்தில், வேதாகமத்தின் உண்மையான அர்த்தமானது இந்த பெரிய ஆவிக்குரிய சத்தியங்களில் இருந்தது, மேலும் இந்த சத்தியங்களை பகுத்தறிவது வேதாகம வியாக்கியானத்தின் மிக உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருந்தது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, பல கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்கள் இந்த கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் அதைச் செய்தபோது, பௌதிக உலகத்தைப் பற்றிய வேதத்தின் விபரங்களில் அவர்கள் கடுமையான சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர். பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கம், தேவனுடைய மக்களின் வாழ்க்கையில் பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள், எனிப்தில் அடிமைத்தனத்திலிருந்து இஸ்ரவேலின் மீட்பு, மற்றும் வாக்குத்தத்த தேசத்தில் தேவனுடைய மக்களுக்காக ஒரு பூலோக ராஜ்யத்தை நிறுவுதல் போன்ற விஷயங்களில் பழைய ஏற்பாடு கவனம் செலுத்துகிறது. புதிய ஏற்பாடு இயேசுவின் வாழ்க்கையிலும் அப்போஸ்தலர்களின் வாழ்க்கையிலும் நடந்த இயற்பியல் நிகழ்வுகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. நியோ-பிளேட்டோனிசத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு, இந்த வரலாறுகளின் இயற்பியல் அம்சங்கள் சிக்கலானவை, ஏனெனில் அவை பௌதிக உலகத்தை தேவனுடைய நல்ல படைப்பாக சித்தரித்தன. எனவே, வேதத்தையும் நியோ-பிளேட்டோனிய தத்துவத்தையும் சமரசம் செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாக உருவக வியாக்கியானப் பள்ளிகளிடம் அவர்கள் முறையிட்டனர். அவர்களுடைய மரபுவழி அணுகுமுறைகள் வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட பௌதீக உண்மைகளை குறைத்து மதிப்பிட்டன, மேலும் கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் கற்பிக்க உத்தேசித்துள்ள ஆழமான ஆவிக்குரிய சத்தியங்களைத் தேட ஊக்குவித்தனர்.

வேதாகமத்தின் ஆவிக்குரிய உணர்வு பல்வேறு வழிகளில் ஆராயப்பட்டு வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு செல்வாக்குமிக்க அணுகுமுறை *குவாட்ரிகா* என்று அழைக்கப்பட்டது. இது நான்கு குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்ட ரோம ரதத்தைக் குறிக்கும் லத்தீன் சொல்லாகும். வேதாகமம் நான்கு வேறுபட்ட அர்த்தங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் குறிக்க ஒரு நாற்கரத்தின் உருவம் வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கி.பி. 360 முதல் 435 வரை வாழ்ந்த ஜான் காசியன், இந்த அணுகுமுறையை தனது படைப்பான கான்பரன்ஸஸ், பகுதி 14, அத்தியாயம் 8 இல் சற்று விரிவாக விவரித்தார். நேரடியான மற்றும் ஆவிக்குரிய புலன்களுக்கு இடையிலான ஒரிகனின் அடிப்படை வேறுபாட்டை காசியன் பின்பற்றினார். ஆனால் அவர் பின்வரும் மூன்று வகையான ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களை அடையாளம் காண்பதன் மூலம் இதையும் தாண்டிச் சென்றார்; அவையாவன: ஒரு வேத பகுதியின் கோட்பாட்டு போதனையான உருவக உணர்வு; ஒரு வேத பகுதியின் தார்மீக போதனையாக இருந்த தார்மீக உணர்வு;

மற்றும் பரலோகம் மற்றும் கடைசி கால இரட்சிப்பைப் பற்றிய வேத பகுதியின் போதனையாக இருந்த மறை உட்பொருள் உணர்வு.

எடுத்துக்காட்டாக, குவாட்ரிகாவின் கூற்றுப்படி, ஒரு வேதப் பகுதி "எருசலேம்" என்று குறிப்பிடும்போது, அது நான்கு வழிகளில் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். அதன் நேரடி அர்த்தத்தில் இது இஸ்ரேலின் பண்டைய தலைநகரம் ஆகும். அதன் உருவக அர்த்தத்தில், இது திருச்சபையின் கிறிஸ்தவ கோட்பாட்டைக் குறிக்கிறது. அதன் பண்பாட்டு அர்த்தத்தில், எருசலேம் ஒரு விசுவாசமான விசுவாசியையோ அல்லது மனித ஆத்துமாவின் தார்மீக குணங்களாகவோ குறிக்கலாம். அதன் மறை உட்பொருள் அர்த்தத்தில், அது வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பரலோக நகரமாக இருக்கலாம்.

பல நூற்றாண்டுகளாக வேதாகம வியாக்கியான அறிஞர்கள் ஒரு வேதாகம பகுதியின் ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களை அதன் நேரடி அர்த்தத்துடன் எவ்வளவு நெருக்கமாக பிணைக்க வேண்டும் என்று விவாதித்தனர் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். எல்லா அர்த்தங்களும் நேரடியான அர்த்தத்துடன் இணைந்திருக்கின்றன என்று சிலர் வாதிட்டனர், ஆனால் மற்றவர்கள் வேத பகுதியின் ஒவ்வொரு உணர்வும் மற்றவற்றிலிருந்து சுயாதீனமானது என்று கூறினர். மேலும் அவர்கள் மறைக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களை ஈர்த்தனர், அவைகளுக்கு நேரடி அர்த்தத்துடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை.

ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, 1090 முதல் 1153 வரை வாழ்ந்த கிளேர்வாக்ஸின் செல்வாக்குமிக்க பிரெஞ்சு இறையியலாளர் பெர்னார்ட், வேதாகமத்தின் சில மிகவும் கற்பனையான வியாக்கியானங்களை ஊக்குவித்தார், இது அதன் ஆவிக்குரிய புலன்களை அதன் உண்மையான அர்த்தத்திலிருந்து பிரித்தது. எடுத்துக்காட்டாக, சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டைப் பற்றிய அவரது வியாக்கியானம் வேத பகுதியின் நேரடி அர்த்தத்துடன் முற்றிலும் தொடர்பில்லாதது.

சாலொமோனின் உன்னதப்பாட்டிலுள்ள 1:17 இல் இருந்து இந்த வார்த்தைகளை கவனிக்கவும்:

நம்முடைய வீட்டின் உத்திரங்கள் கேதுருமரம், நம்முடைய மச்ச தேவதாருமரம் (உன்னதப்பாட்டு 1:17).

இந்தப் பகுதியை அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியில் படிக்கும்போது, அது சாலொமோனின் உண்மையான அரண்மனையைப் பற்றிய விளக்கமாக இருப்பதைக் காண்பது கடினம் அல்ல. அது ராஜாவின் ராஜ குடியிருப்பின் அதிசயத்திற்கு கவனத்தை ஈர்த்து அவரை உயர்த்தியது.

ஆனால் க்ளெய்வர்வாக்ஸின் பெர்னார்ட் இந்த வசனத்தின் நேரடியான, இலக்கண-வரலாற்று அர்த்தமானது தனது வியாக்கியானத்தை நிர்வகிக்க அனுமதிக்கவில்லை. அவரது பார்வையில், இந்த வேத பகுதி உண்மையில் ஆவிக் குரிய யதார்த்தங்களை அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த வீடே தேவனுடைய மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. மேலும் வீட்டின் தூண்கள் மற்றும் அரண்கள் சபை அதிகாரங்களுடன் ஒத்திருந்தன. திருச்சபையும் அரசும் எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதை இந்த வசனம் கற்பித்தது என்று அவர் மேலும் கூறினார். இந்த வேத பகுதியில் பெர்னார்ட் கண்ட ஆவிக் குரிய அர்த்தங்கள் அதன் நேரடி அர்த்தத்திலிருந்து வெளிப்படவில்லை, அல்லது ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை.

உருவகத்தின் மூலம் நான் ஆசிரியரின் நோக்கம் கொண்ட உருவகத்தை அல்ல, ஆனால் ஒரு வேத பகுதியை எடுத்து அதை ஆசிரியர் விரும்பாத வகையில் உருவகப்படுத்துகிறேன் என்று மார்ட்டின் லூதர், ஆதியாகமம் பற்றிய தனது விரிவுரைகளில், இந்த உருவக வியாக்கியான பாணியைப் பற்றி பேசுகிறார். தனது இளமைப் பருவத்தில், லூதர், நான் இதில் மிகவும் நன்றாக இருந்தேன் என்று கூறுகிறார், அதற்காக நான் நிறைய கைட்டல்களைப் பெற்றேன் என்கிறார். ஆனால் இது வேதத்தை உண்மையாக வியாக்கியானப்படுத்துவதாக இருக்காது. கால்வின் இந்த உருவகத்தைப் பற்றி பேசுகிறார், இது வேதத்தின் மீது இணக்கமாக இருப்பது போன்றது, நீங்கள் எழுத்தாளருக்கு விசுவாசமாக இருப்பதைக் காட்டிலும் வியாக்கியான அறிஞர் விரும்பும் வழியில் திருப்பலாம் என்று கூறுகிறார்... இருப்பினும், திருச்சபை பிதாக்களைப் படிப்பதில் மதிப்பு இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன், லூதர் அவர்களை விமர்சித்தாலும் கூட அவர்களின் எழுத்துக்களைப் படித்தார். அவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம், அவர்கள் பெரும்பாலும் உண்மையான கோட்பாடுகளை சட்டவிரோதமாக எடுத்து, அதைச் சொல்லாத வேத பகுதிகளில் திணித்தாலும், அவர்கள் என்ன செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். பழைய ஏற்பாட்டை எவ்வாறு வியாக்கியானம் செய்வது மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பொருத்தமானதாக மாற்றுவது எப்படி என்பதைப் புரிந்துகொள்ள அவர்கள் முயன்றனர், நாம் சொல்வது போல, சில நேரங்களில் அதில் தவறாகப் போய்விட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே அவர்கள் வேதாகமத்தை எவ்வாறு வியாக்கியானம்

செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளலாம்.
திருச்சபை வரலாறு முழுவதிலும் நாம்
கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பல நம்பகமான வியாக்கியான
எடுத்துக்காட்டுகளும் உள்ளன.

– Dr. ராபர்ட் எல். ப்ளம்மர்

வேதாகமத்திற்கு பல அர்த்தங்கள் உள்ளன என்ற கருத்து சமகால உலகிலும் பெரும்பாலும் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. வேதாகமத்தை பல நிலைகளில் தொடர்புகொள்வதற்காக தேவன் வடிவமைத்தார் என்று வாதிடுவதற்குப் பதிலாக, பல நவீன வியாக்கியான அறிஞர்கள் வேதத்தின் பல அர்த்தங்கள் மொழியின் உள்ளார்ந்த தெளிவற்ற தன்மைகளிலிருந்து விளைகின்றன என்று நம்புகிறார்கள். மொழி மிகவும் தெளிவற்றது, ஆகையால் ஒருபோதும் துல்லியமான ஒரு அர்த்தம் இருக்க முடியாது என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். இதன் காரணமாக, ஒரு வேதாகமப் பகுதியின் அர்த்தத்தின் சில தெளிவற்ற வரம்புகள் அல்லது எல்லைகளைத் தீர்மானிப்பதே நாம் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறந்த காரியமாகும். ஆனால் இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், வேதத்தின் இந்த பல அர்த்தங்களை சரிபார்க்க முடியாது, ஒரு நபர் இதன் அர்த்தம் இது தான் என்று முடிவு செய்யும்போது அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாக இருக்கும்.

வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தத்தை அதன் பல அர்த்தங்களில் ஒன்றாக பல கிறிஸ்தவர்கள் நம்பியிருப்பதை இப்போது நாம் கண்டோம், நேரடி அர்த்தம் என்பது வேதாகமத்தின் ஒற்றை அர்த்தம் என்ற கருத்தைக் கருத்தில் கொள்வோம்.

ஒற்றை அர்த்தம்

சுமார் 1225 முதல் 1274 வரை வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற இறையியலாளர் தாமஸ் அக்வினாஸ், *குவாட்ரிகாவுக்கு* மிகவும் பொறுப்பான அணுகுமுறையை ஆதரித்தார். அவரது முன்னோடிகள் மற்றும் சமகாலத்தவர்களில் பலரைப் போலல்லாமல், வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தம் அதன் மற்ற எல்லா அர்த்தங்களுக்கும் அடித்தளமாக உள்ளது என்று அவர் வலியுறுத்தினார். எடுத்துக்காட்டாக, அவரது *சுமா தியோலாஜிகா* என்கிற நூலில், பகுதி 1, கேள்வி 1, கட்டுரை 10 இல், ஒவ்வொரு முறையான ஆவிக்குரிய வியாக்கியானமும் ஒரு வேத பகுதியின் நேரடி அர்த்தத்தில் வேரூன்றியுள்ளது என்று வலியுறுத்தினார். விசுவாசத்திற்குத் தேவையான எதையும் வேதாகமத்தில் வேறு எங்கும் நேரடி அர்த்தத்தில் கற்பிக்காமல் ஆவிக்குரிய அர்த்தமாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை என்றும் அவர் கற்பித்தார். வேதவாக்கியங்களை வியாக்கியானம் செய்யும்போது அக்வினாஸ் எப்போதும் இந்தக்

கொள்கைகளைப் பின்பற்றினார் என்பதை எல்லா அறிஞர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆயினும் கூட, வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதியின் ஒவ்வொரு அர்த்தமும் அதன் உண்மையான அர்த்தத்துடன் பிணைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் கொள்கையளவில் வலியுறுத்தினார்.

வேதத்தின் நேரடியான அர்த்தத்தில் ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களை நங்கூரமிடுவதற்கான அக்வினாஸின் முயற்சிகள் நம்மில் பெரும்பாலானோருக்கு பொதுவானதாகத் தோன்றினாலும், அவரது பார்வை அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. வேத பகுதிகளின் நேரடி அர்த்தத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய வியாக்கியானங்கள் இடைக்கால திருச்சபையின் பல கோட்பாடுகளை ஆதரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் சபை அதிகாரிகள், வேதத்தின் நேரடி அர்த்தத்துடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களைப் பற்றி தேவன் வழங்கிய சிறப்பு நுண்ணறிவுகளைக் கொண்டிருந்ததாக வலியுறுத்தினர்.

ஆனால் பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதல் பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியானது வேதாகமத்தின் வியாக்கியானத்தில் வியத்தகு மாற்றத்திற்கு களம் அமைத்தது. சுருக்கமாக, மறுமலர்ச்சி அறிஞர்கள் செவ்வியல் இலக்கிய, தத்துவ மற்றும் மத நூல்களை அவற்றின் மூல மொழிகளில் படிக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் அதைச் செய்தபோது, இந்த வேத பகுதிகளின் இலக்கிய, வரலாற்று அர்த்தத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம் திருச்சபையின் அதிகாரத்திற்கு அப்பால் இந்த வேத பகுதிகளை வியாக்கியானம் செய்தனர். இந்த அணுகுமுறை வேதாகமத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு வெகுகாலம் ஆகவில்லை. இந்த வியாக்கியான உத்தி வேத பகுதிகளின் அசல் அர்த்தத்துடன் இலக்கிய அர்த்தத்தை சமப்படுத்தியது. மேலும் இது இந்த நேரடியான, அசல் அர்த்தத்தின் மையத்தையும் அதிகாரத்தையும் வலியுறுத்தியது.

இடைக்கால திருச்சபையில், பெரும்பாலான விசுவாசிகள் வேதாகமத்தில் தேவனுடைய முழு நோக்கமும் நான்கு வகையான அணுகுமுறையின் மூலம் அறியப்பட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்தினர்: இலக்கியத்தைப் பின்பற்றும் ஒழுக்கம், மறைபொருள் உணர்வு மற்றும் உருவகம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகிறது. எனவே, நம்மில் **பெரும்பாலானோரால்** "புராட்டஸ்டன்ட்டுகள்" என்று அழைக்கப்படுகிற பதினாறாம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்தவாதிகள் கோட்பாட்டில் ஒரு பகுதியில் இதை எதிர்த்தார்கள். விசேஷமாக அதிலிருந்து வெளிவந்ததை எதிர்த்தார்கள், சில சமயங்களில், வேதத்தின் சிதைவு என்று அவர்கள் உணர்ந்த கற்பித்தலின் பாரம்பரியமாக அது

இருந்தது. அல்லது அது சபை அதிகாரத்திற்கு ஆதரவாக, வேதாகமத்தின் உண்மையான அல்லது அதிகாரப்பூர்வ நோக்கத்தை மறைத்தது.

– Dr. ஜேம்ஸ் டி. ஸ்மித் III

குவாட்ரிகா, அல்லது வேதாகமத்தின் நான்கு அம்ச உணர்வானது, கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்குள் ஒரு நீண்ட மற்றும் பண்டைய வரலாற்றையும் பாரம்பரியத்தையும் கொண்டுள்ளது... எனவே, சீர்திருத்தத்தின் போது சீர்திருத்த பிதாக்கள் தங்கள் கத்தோலிக்க சகாக்கள் சிலரால் இது குறித்துத் தள்ளப்பட்டனர், ஏனென்றால் சீர்திருத்தவாதிகள் வேதாகமத்திற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம் மட்டுமே உள்ளது என்று வலியுறுத்தினர். ஆனால் இதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக, வில்லியம் விட்டேக்கர் போன்றவர்கள், எடுத்துக்காட்டாக, வேதத்திற்கு நான்கு புலன்கள் உள்ளன என்பதான குவாட்ரிகாவை நாங்கள் நிராகரிக்கவில்லை; மாறாக வேதாகமத்திற்கு நான்கு அர்த்தங்கள் உள்ளன என்ற கருத்தை நாங்கள் நிராகரிக்கிறோம் என்று கூறினர். வரலாற்று, இலக்கிய, இலக்கணம் சார்ந்த ஒரே அர்த்தம் தான் உள்ளது. ஆனால் மற்ற மூன்றும் சேகரிப்புகள் அல்லது இன்று நாம் பயன்பாடுகளாக நினைக்கக்கூடியவைகளாகும். அவைகள் அந்த ஒரு அர்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகள் என்பது கருத்தாகும், ஆனால் அந்த ஒரு உணர்வு இன்று வேதத்தின் வாசகர்களாகிய நமக்கு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க உதவும் சரியான வரிகளாகும். எனவே, அது குவாட்ரிகாவை முற்றிலுமாக நிராகரிப்பது அல்ல, ஆனால் அதை மறுசீரமைப்பதைப் பற்றியதாகும். விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்த மூன்று வரிகளின் பயன்பாட்டுடன் இப்போது ஒரு உணர்வு உள்ளது.

– Dr. புரூஸ் பாகஸ்

மறுமலர்ச்சியின் போது, புராட்டஸ்டன்ட்கள் அக்வினாஸால் முன்னிறுத்தப்பட்ட கருத்துக்களை தொடர்ந்து வளர்த்தனர். ஆனால் எல்லா ஆவிக்குரிய அர்த்தங்களும் வேதாகமத்தின் நேரடியான அர்த்தத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று அவர்கள் வாதிடவில்லை. மாறாக, ஒரு வேத பகுதியின் ஆவிக்குரிய அம்சங்கள் அனைத்தும் ஆசிரியர் தனது அசல்

வாசகர்களுக்காக நோக்கமாகக் கொண்டவை, உண்மையில் அதன் நேரடி உணர்வின் அம்சங்கள் என்று அவர்கள் கூறினர். வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தம், அல்லது அசல் அர்த்தம், ஒற்றையானதும் சிக்கலானதுமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் நம்பினர். மறுமலர்ச்சி புராட்டஸ்டன்ட்கள் "நேரடியான" என்ற வார்த்தையின் கருத்தை விரிவுபடுத்தினர் என்று நாம் கூறலாம், இதனால் வேதத்தின் "இலக்கியம்" வெளிப்படுத்த ஆசிரியர் விரும்பிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. இதன் விளைவாக, உல்ரிச் ஸ்விங்கிலி, மார்ட்டின் லூதர் மற்றும் ஜான் கால்வின் போன்ற முன்னணி நபர்கள் ஒவ்வொரு வேத பகுதியும் அர்த்தப்படுத்தும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக நேரடி அல்லது அசல் அர்த்தத்தை நினைத்தனர். வரலாற்று, கோட்பாட்டு, தார்மீக மற்றும் சமூகவியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சிக்கலான அர்த்தமாக அவர்கள் நேரடி அர்த்தத்தைக் கண்டனர்.

வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தத்தைப் பற்றிய புரோட்டஸ்டன்ட் கருத்தாக்கத்தை வெட்டப்பட்ட இரத்தினக்கல்லுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் விளக்குவது உதவியாக இருக்கும். வெட்டப்பட்ட ரத்தினக் கற்கள் பல "பட்டைகள்" அல்லது "முகங்களைக்" கொண்டுள்ளன, அதே போல் வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தத்திற்கு பங்களிக்கும் பல சிறிய புலன்கள் உள்ளன. வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அதன் ஆசிரியரால் வரலாற்று உண்மைகள், கோட்பாடுகள், தார்மீக கடமைகள், இரட்சிப்பு மற்றும் இறையியல் மற்றும் பலவற்றைப் பற்றி ஏதாவது ஒன்றைத் தொடர்புகொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

மேலும், ரத்தினக் கல்லின் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஒரு தனித்துவமான மேற்பரப்பு ஆகும், இது முழுமையின் அழகுக்கு பங்களிக்கிறது, மேலும் எந்த ஒரு அம்சமும் முழு கல் என்று உரிமை கொண்டாட முடியாது. இதேபோல், வேதாகமப் பகுதிகள் நேரடி அர்த்தத்திற்கு பங்களிக்கும் தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் இந்த சிறிய அம்சங்கள் எதுவும் முழு நேரடி அர்த்தம் என்று கூற முடியாது.

எளிமையாகச் சொல்வதானால், வேதாகமத்தின் அர்த்தமானது பன்முகத்தன்மை கொண்டது. ஒவ்வொரு பகுதியின் அர்த்தமும் பல சிறிய பகுதிகள் அல்லது அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, அவை அதன் நேரடி அர்த்தம் என்று நாம் அழைக்கும் ஒற்றையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த அர்த்தத்திற்கு பங்களிக்கின்றன.

வேதம் ஒரு வளமான புத்தகமாகும். இது ஒரு ஆழமான புத்தகம். அது தேவனுடைய மனதிலிருந்து வருகிறது, தேவனுடைய மனம் மிகவும் பரந்தது, வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்துக்கள் பரந்தவை, அவை பல கோணங்களைக் கொண்டுள்ளன என்று நான் தைரியமாக கூறுவேன்...

எனவே வியாக்கியானங்களை மதிப்பிடுவது இந்த கோணம் வேத பகுதியைப் படிக்க பொருத்தமான வழியா? என்று வெறுமனே உட்கார்ந்து உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ளும் விஷயமாகும், ... எனவே அந்த வகையில் பல்வேறு கோணங்களில் விஷயங்களைப் பார்க்கும் சூழலில் பன்முகத்தன்மைக்கான சாத்தியம் மற்றும் பொருத்தம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உங்களுடைய விருப்ப தேர்ந்தெடுத்தல்கள் மூலம் சிந்திக்க வேண்டும், பின்னர் அர்த்தம் இருக்கிறது மற்றும் சிக்கலானதாக இருக்கிறது என்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை எதிர்பார்த்து இருக்க வேண்டும். இதன் விளைவாக, இது உண்மையில் உங்கள் வியாக்கியானத்தை வளப்படுத்துகிறது, ஏனெனில் ஒரு வேத பகுதியின் அர்த்தம் ஆரம்ப புரிதலை விட வித்தியாசமாக இருக்கலாம், இதன் விளைவாக வேத பகுதியை வேறொருவர் படிப்பதிலிருந்து நான் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

– Dr. டாரல் எல்.பாக்

குறிப்பிடத்தக்க அளவுடைய வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு வேத பகுதியும் இறையியல் மற்றும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களில் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, வேதாகம வசனங்களுக்கு பல அர்த்தங்கள் இருப்பதாக திருச்சபையின் வரலாறு முழுவதும் பலர் ஏன் நினைத்தார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது எளிது. ஆனால் வேதாகமத்தின் செழுமைக்கு மிகவும் பொறுப்பான அணுகுமுறை என்னவென்றால், ஒரு வேத பத்தியைப் பற்றி நாம் சொல்லும் அனைத்தும் பண்டைய உலகின் வரலாற்று பின்னணியில் அமைக்கப்பட்ட அதன் இலக்கணத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாகும். நாம் வேதத்தை இந்த வழியில் அணுகினால், தேவனும் அவரது ஏவப்பட்ட மனித எழுத்தாளர்களும் வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பிய சிக்கலான அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிக்க நாம் சிறப்பாக தயாராக இருப்போம்.

வேதாகமத்தில் அர்த்தத்தின் சிக்கலான தன்மையைப் பற்றிய நமது விவாதத்தில் இதுவரை, புராட்டஸ்டன்ட்கள் வேதத்தின் நேரடி அர்த்தத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் நோக்கத்தையும் ஏன் வலுவாக உறுதிப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். எனவே, இந்த கட்டத்தில், வேத வசனங்களின் முழு மதிப்பு என்று நாம் எதைக் குறிப்பிடுகிறோமோ அதில் நம் கவனத்தைத் திருப்ப நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

முழு மதிப்பு

அவ்வப்போது, சுவிசேஷ சபையார் *சென்சஸ் ப்ளெனியர்* என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகின்றனர், அதாவது வேதாகமத்தின் "முழு உணர்வு" என்பது இதன் அர்த்தமாகும். ஒரு வேதாகமப் பகுதியின் உண்மையான அர்த்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை அல்லது மூல அர்த்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் உறுதிப்படுத்தும் அதே வேளையில், வேதத்தின் பிந்தைய பகுதிகள் பெரும்பாலும் வேதாகமத்தின் முந்தைய பகுதிகளை வெறுமனே நேரடியான அல்லது அசல் அர்த்தத்தை மீண்டும் செய்யாத வழிகளில் குறிப்பிடுகின்றன என்பதையும் நாம் உணர்கிறோம். புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்துவில் பழைய ஏற்பாடு எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டும்போது இது குறிப்பாக உண்மையாகும். புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு பகுதிகளை சரியாக வியாக்கியானம் செய்தனர். அவற்றின் அசல் அர்த்தத்துடன் அவர்கள் ஒருபோதும் முரண்படவில்லை. ஆனால் அவை வெறுமனே அசல் அர்த்தத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. மாறாக, இந்த பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளுக்கு ஒரு முழுமையான உணர்வை, ஒரு உணர்திறன் நிறைந்த தன்மையை அவர்கள் கண்டறிந்தனர். எனவே, இந்த வரிகளில், ஒவ்வொரு வேதாகம பத்தியின் "முழு உணர்வு" அல்லது "முழு மதிப்பு" பற்றி பேசுவோம்.

இந்த தொடரில், ஒரு வேத பகுதியின் முழு மதிப்பையும் பின்வருமாறு வரையறுப்போம்:

இது அதன் அசல் அர்த்தம், அதன் அனைத்து வேத விளக்கங்கள் மற்றும் அதன் அனைத்து நியாயமான பயன்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு உரையின் மொத்த முக்கியத்துவம்.

மூல அர்த்தம் வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தமாகும், இது வேத பகுதியின் மிக அடிப்படையான அம்சமாகும். வேதாகம விரிவாக்கங்கள் என்பது வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதி நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வேதாகமத்தின் மற்றொரு பகுதியைப் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கும் இடங்களாகும். நியாயமான பயன்பாடுகள் என்பது வேதாகமம் அதன் வாசகர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் ஆகும்.

வேதத்தின் முழு மதிப்பைப் பற்றிய இந்த வரையறையின்படி, நமது விவாதம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். முதலில், அசல் அர்த்தம் என்ற கருத்தாக்கத்தில் கவனம் செலுத்துவோம். இரண்டாவதாக, வேத விளக்கங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம். மூன்றாவதாக, நம்முடைய

வாழ்க்கையில் வேதாகமத்தின் நியாயமான பயன்பாடுகளை ஆராய்வோம். அசல் அர்த்தத்தை முதலில் பார்க்கத் தொடங்குவோம்.

அசல் அர்த்தம்

முந்தைய பாடத்தில், அசல் அர்த்தத்தை பின்வருமாறு வரையறுத்தோம்:

வேத புத்தகங்களின் மூலம் அதன் முதல் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பின தெய்வீக மற்றும் மனித எழுத்தாளர்கள் கூட்டாக உருவாக்கிய கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் போன்றவைகளாகும்.

நாம் ஏற்கனவே கூறியது போல, ஒரு வேத பகுதியின் அசல் அர்த்தம் அதன் நேரடி அர்த்தத்திற்கு சமமானது. இந்த வரையறை காட்டுவது போல, அசல் அர்த்தமானது பன்முகத்தன்மை கொண்டது. வேதாகமம் அதன் முதல் வாசகர்களுக்கு பல மட்டங்களில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இது அசல் வாசகர்கள் வேத பகுதியில் அடையாளம் காண முடிந்த யோசனைகளான கருத்துகளைத் தெரிவிக்கிறது. இது வேத பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட அல்லது செய்யப்படாத செயல்பாடுகளான நடத்தைகளைத் தொடர்பு கொள்கிறது. மேலும் இது வேத பகுதியால் வெளிப்படுத்தப்படும் உணர்ச்சிகள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கிறது.

யாத்திராகமம் 20:13 ஐப் பார்ப்பதன் மூலம் ஒரு வேத பகுதியானது கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதை விளக்குவோம்:

கொலை செய்யாதிருப்பாயாக (யாத்திராகமம் 20:13).

அசல் அர்த்தம் குறித்த நமது வரையறையின் அடிப்படையில் இந்த பத்தியைப் பற்றி சிந்திப்போம். தெய்வீக மற்றும் மனித எழுத்தாளர்கள் கூட்டாக கொலைக்கு எதிரான கட்டளையின் மூலம் அதன் முதல் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பிய கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் யாவை? கருத்தாக்கங்களைப் பொறுத்தவரை, மனித உயிரைத் தவறாகப் பறிப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தை இந்த வசனம் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கிறது. இதன் மூலம், மனித உயிர் தேவனுக்கு முன் மதிப்புமிக்கது என்பதை இது தெரிவிக்கிறது. அது ஒரு கட்டளையின் வடிவத்தை எடுக்கிறது என்பது தேவன் மனிதர்கள் மீது சர்வாதிகாரம் கொண்டவர் என்பதைக் குறிக்கிறது.

நடத்தைகளைப் பொறுத்தவரை, இந்த கட்டளை தேவனுடைய வரலாற்று செயல்களின் பதிவின் ஒரு பகுதியாகும், அதாவது இந்த கட்டளையை மோசேக்கு வழங்குவதற்கான நடத்தையில் தேவனே ஈடுபட்டார், மோசே அதை

தேவனுடைய மக்களுக்கு வழங்கினார். யாத்திராகமம் புத்தகத்தின் அசல் வாசகர்களான வனாந்தரத்தின் வழியாக வாக்குத்தத்த தேசத்திற்கு மோசே அழைத்துச் சென்ற மக்கள் கொலையின் நடத்தையில் ஈடுபடக்கூடாது என்று தேவன் விரும்பினார் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

உணர்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரை, தேவன் கொலையை வெறுக்கிறார் என்பதையும், நீதியை நிலைநிறுத்துவதில் அவர் உறுதியாக இருக்கிறார் என்பதையும் இந்த பத்தி நமக்குக் கற்பிக்கிறது.

கொலைக்கு எதிரான கட்டளையின் அசல் அர்த்தம் பன்முகத்தன்மை கொண்டது, தேவன் மற்றும் மோசேயின் வெளிப்படையான கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை அதன் அசல் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிப்பதையும், அவர்களின் சொந்த கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் குறித்து தேவன் அவர்களிடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது. ஒவ்வொரு வேதப் பகுதியிலும் இதே போன்ற ஒன்று உள்ளது.

இதன் விளைவாக, வேத பகுதியின் முழு மதிப்பையும் நாம் பெற விரும்பினால், மூல அர்த்தத்தின் சிக்கல்களை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த சிக்கல்களை நாம் புறக்கணித்தால், வேதாகமம் நமக்குக் கற்பிக்க வேண்டியவற்றில் பெரும்பகுதியை நாம் இழக்க நேரிடும்.

சீர்திருத்தவாதிகள் வேத பகுதியை வியாக்கியானம் செய்வதற்கு இலக்கண ரீதி மற்றும் வரலாற்று ரீதி ஆகிய இரண்டு முறைகளை உருவாக்கினர். இலக்கண ரீதியாக உரை என்ன சொல்கிறது என்று ஒருபுறம் கேட்கிறார்கள். மறுபுறம், அதன் முதல் அமைப்பில் அது என்ன கூறியது என்பதைக் கேட்பார்கள். அந்தக் கேள்விகளுக்கான அந்த இரண்டு பதில்களும் அளவுருக்களை அப்படியே வழங்குகின்றன. அந்த எல்லைகளுக்குள், பலவிதமான வியாக்கியானங்கள் செல்லுபடியாகும் மற்றும் அவை சட்டபூர்வமானவையாக இருக்கின்றன, அதாவது அந்த அளவுருக்களுக்குள் நாம் ஆம் என்று சொல்லும்போது பணியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அதை வேறு வழியில் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்போது, அந்த வியாக்கியானங்களில் ஒன்று உண்மையில் இலக்கண ரீதியாக சாத்தியமற்றது என்றால், இல்லை என்று சொல்கிறோம், அது தவறு. அல்லது ஒன்று வரலாற்று ரீதியாக சாத்தியமற்றது என்றால் - அந்த அமைப்பில் அவர்கள் அதைக் குறிக்க முடியாது - அது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அந்த இரண்டு அளவுருக்களுக்குள், பலவிதமான

வியாக்கியானங்கள் சாத்தியமாகும், நான் சொல்வது போல,
நமது சொந்த புரிதல் தொடர்பாக நாம் பணியைக்
கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

– Dr. ஜான் ஆஸ்வால்ட்

வேதாகமத்தை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வழிகளில் நியாயமாக
படிக்க முடியும். எதுவும் நடக்கிறது என்பது இதன் அர்த்தமல்ல.
சில விஷயங்கள் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,
விசுவாச பிரமாணங்களில் முன்வைக்கப்படும் முக்கிய
கருப்பொருள்கள் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் இடம்
இது. விசுவாசத்தின் விதியானது வேதாகமத்தின் தவறான
வாசிப்புகளிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கிறது... மற்றொரு
வேதாகம வியாக்கியான அறிஞருடன் வாக்குவாதத்தில்
ஈடுபடும்போது அடிப்படையில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது, அதை
நாம் திமிர் பிடித்த, வஞ்சக மனப்பான்மையுடன் செய்கிறோம்.

– Dr. கேரி வின்ஸான்ட்

வேதாகமத்தின் முழு மதிப்புக்கும் மூல அர்த்தம் எவ்வாறு பங்களிக்கிறது
என்பதை இப்போது நாம் பார்த்தோம், வேதாகம விளக்கங்களில் நம்
கவனத்தை திருப்புவோம்.

வேதாகம விளக்கங்கள்

வேதாகம விளக்கங்கள் பின்வருகிறது:

வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதி நேரடியாகவோ அல்லது
மறைமுகமாகவோ வேதத்தில் உள்ள மற்றொரு பத்தியின்
அர்த்தத்தின் ஒரு அம்சத்தைப் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கும்
இடங்கள்

எல்லா வேத வாக்கியங்களும் ஏவப்பட்டவையாகவும் தவற
முடியாதவையாகவும் இருக்கின்றன என்பதால், இந்த விளக்கங்கள் எப்போதும்
அசல் அர்த்தத்துடன் ஒத்துப்போகின்றன மற்றும் அதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
சில நேரங்களில், ஒரு விரிவாக்கம் அசல் அர்த்தத்தின் ஒரு அம்சத்தின்
மறுபதிப்பாகக் கூறப்படுகிறது. மற்ற நேரங்களில், ஒரு வேதாகம விளக்கத்தை
முற்றிலும் வெளிப்படையான அல்லது நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படாத
விஷயங்களின் விளக்கமாகக் கூறலாம். இன்னும் சில நேரங்களில், வேதாகம

விரிவாக்கம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பத்தியின் அர்த்தத்தின் விரிவாக்கமாக இருக்கலாம்.

உதாரணமாக, கொலைக்கு எதிரான கட்டளையை வேதம் பல இடங்களில் விவரிக்கிறது. இந்தக் கட்டளை முதலில் யாத்திராகமம் 20:13-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

கொலை செய்யாதிருப்பாயாக (யாத்திராகமம் 20:13).

நாம் குறிப்பிடவிருக்கும் இந்த வேத பகுதியின் முதல் வேதாகம விரிவாக்கம் முதன்மையாக உபாகமம் 5 இல் உள்ள இந்த சரியான வார்த்தைகளின் மறுபிரசுரமாகும், அங்கு மோசே பத்து கட்டளைகளின் உள்ளடக்கத்தை இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு நினைவூட்டினார். உபாகமம் 5:17-ல் வேதம் மீண்டும் இவ்வாறு சொல்கிறது:

கொலை செய்யாதிருப்பாயாக (உபாகமம் 5:17).

இந்த மீண்டும் மீண்டும் வருதலானது கட்டளையை உறுதிப்படுத்தியது மற்றும் தேவனுடைய மக்களுக்கு அவரது உடன்படிக்கையின் விதிமுறைகளை நினைவூட்டியது. நிச்சயமாக, ஒரு விரிவாக்கம் மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட்டாலும், அது முன்பு கூறப்பட்டதை ஒருபோதும் மீண்டும் கூறாது. அதாவது, விரிவாக்கத்தின் சூழல் எப்போதும் அதன் அர்த்தத்தில் எதையாவது சேர்க்கிறது. அப்படியிருந்தும், சில விளக்கங்கள் வடிவத்தில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்கின்றன என்பதை அங்கீகரிப்பது உதவியாக இருக்கும்.

நாம் பட்டியலிட்ட இரண்டாவது வகை விளக்கம் தெளிவுபடுத்தல் ஆகும், மேலும் எண்ணாகமம் 35 இல் கொலைக்கு எதிரான கட்டளையின் விளக்கத்தைக் காண்கிறோம். அந்த அதிகாரத்தில், மோசே கொலைக்கும் தற்செயலான கொலைக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசத்தைக் கூறினார். எண்ணாகமம் 35:20-25 இல் மோசே எழுதியதைக் கவனியுங்கள்:

ஒருவன் பகையினால் ஒருவனை விழுத்தள்ளினதிலாலாயினும், பதுங்கியிருந்து அவன் சாகத்தக்கதாய் அவன்மேல் ஏதாகிலும் எறிந்ததிலாலாயினும், அவனைப் பகைத்து, தன் கையினால் அடித்ததிலாலாயினும், அவன் செத்துப்போனால், அடித்தவன் கொலைபாதகன்; அவன் கொலைசெய்யப்படவேண்டும்... ஒருவன் பகையொன்றும் இல்லாமல் சருதியில் ஒருவனைத் தள்ளி விழப்பண்ணினதிலாலாயினும், பதுங்கியிராமல் யாதொரு ஆயுதத்தை அவன்மேல் பட எறிந்ததிலாலாயினும், அவனுக்குப் பகைஞனாயிராமலும் அவனுக்குத் தீங்கு

செய்ய நினையாமலும் இருக்கையில், ஒருவனைக் கொன்றுபோடத்தக்க ஒரு கல்லினால் அவனைக்காணாமல் எறிய, அது அவன்மேல் பட்டதினாலாயினும், அவன் செத்துப்போனால், அப்பொழுது கொலைசெய்தவனையும் பழிவாங்குகிறவனையும் சபையார் இந்த நியாயப்படி விசாரித்து, கொலைசெய்தவனைப் பழிவாங்குகிறவனுடைய கைக்குத் தப்புவிக்க வேண்டும் (எண்ணாகமம் 35:20-25).

இந்த விளக்கம் கொலைக்கு எதிரான கட்டளையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முக்கியமான தகவல்களை வழங்குகிறது. ஒரு மனிதனைக் கொல்லும் ஒவ்வொரு சட்டவிரோத சம்பவமும் ஒரு கொலை நிகழ்வு அல்ல என்பதையும், கொலை செய்தவன் தண்டிக்கப்படுவதைப் போல விபத்துக்களும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது. ஒரு கொலையில் "வன்மம்" அடங்கும் போது, அதாவது, கொலை வேண்டுமென்றே துன்மார்க்கத்தால் தூண்டப்படும்போது, கடுமையான தண்டனை தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கொலை தற்செயலான கொலையாக இருக்கும்போது, கட்டளையானது உண்மையில் அந்தச் செயலைச் செய்தவரைக் கொலை செய்வதைத் தடுக்கிறது.

நாம் பட்டியலிட்ட மூன்றாவது வகை வேதாகம விளக்கம் விரிவாக்கம் ஆகும், இதில் வேதாகமம் அது குறிப்பிடும் வேத பகுதி அல்லது தலைப்பைப் பற்றிய கூடுதல் தகவல்களை வழங்குகிறது. மத்தேயு 5-ல் கொலைக்கு எதிரான கட்டளையின் விரிவாக்கத்தை நாம் காண்கிறோம், அங்கு இயேசு தனது காலத்து ரபீக்களை கட்டளையின் எல்லையை தவறாகக் கட்டுப்படுத்தியதற்காக விமர்சித்தார். மத்தேயு 5:21-22-ல் கொலைக்கு எதிரான கட்டளையைப் பற்றி இயேசு கற்பித்ததைக் கவனிக்கவும்:

"கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்பதும், கொலைசெய்கிறவன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்" என்பதும், பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தன் சகோதரனை நியாயமில்லாமல் கோபித்துக்கொள்பவன் நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான் (மத்தேயு 5:21-22).

இங்கே, இயேசு கொலைக்கு எதிரான கட்டளையை சட்டவிரோதமாக ஒரு மனித உயிரைப் பறிக்கும் உடல் செயலுக்கு அப்பால் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விரிவுபடுத்தினார். இயேசுவின் விளக்கத்தின்படி, அநீதியான கோபம் கொலைக்குரிய அதே கோட்பாட்டை மீறுகிறது. கோபம் கொலையைப் போல

மோசமானது அல்ல, ஆனால் அது தேவனுடைய குணத்தின் அதே அம்சத்தை புண்படுத்துகிறது.

இயேசு, மலைப்பிரசங்கத்தில், பல கட்டளைகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார், அவற்றில் ஒன்று, "நீங்கள் கொலை செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்." "ஆனால் நான் இதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இது கொலையைப் பற்றியது அல்ல, வெறுப்பைப் பற்றியது. அதுதான் பிரச்சனை" என்று பின்னர் சொன்னார். எனவே, கட்டளைகளின் உண்மையான அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள மலைப் பிரசங்கத்தில் இயேசுவினுடைய விளக்கத்தை படிப்பது நம்பமுடியாத அளவிற்கு முக்கியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் இயேசு பிரச்சனையின் மையத்திற்கு வருகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இயேசு என்ன கூறினார் என்பதை நம் வாழ்க்கையில் செயல்படுத்த வேண்டும். நான் கொலை செய்யவில்லை என்பதால் நான் நல்லவன் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இயேசு சொல்வது இதுதான்... இது கொலையுணர்வு எழுந்து வருகிற இருதயத்தில் உள்ள நோக்கத்தைப் பற்றியது, அது தான் வெறுப்பு.

– Dr. பிரையன் ஜே. விக்ரஸ்

பாவத்தைச் செய்யாமல் இருந்தால் மட்டும் போதாது, பாவத்தைச் செய்ய விரும்பக்கூடாது என்ற யாத்திராகமத்தின் பின்னால் உள்ள நியமங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்ல இயேசு நம்மை அழைக்கிறார். அதாவது, இயேசு நம் நடத்தையில் மட்டுமல்ல, நம்முடைய குணத்திலும், நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதில் மட்டுமல்ல, நாம் யார் என்பதிலும் அக்கறை காட்டுகிறார். அதற்கு அவர், "கொலை செய்யக்கூடாது என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்" என்றார். நீ கொல்ல விரும்பக் கூடாது என்று இயேசு சொல்கிறார்... எனவே அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் மையத்தைத் தேடுகிறார். அவர் கோட்பாட்டைத் தேடுகிறார், அந்தக் கோட்பாடு கலாச்சாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது மற்றும் தேவன் விரும்புவதை விரும்பும்படி நம்மை அழைக்கிறது, மேலும் தேவனுடைய கிருபையால், நம்மில் கிரியை செய்யும் அவரது

ராஜ்யத்தின் வல்லமையால் நம் இருதயங்கள்
மாற்றப்படும்போது மட்டுமே நாம் அதைச் செய்ய முடியும்.

– Dr. கிரெய்க் எஸ். கீனர்

இயேசுவும் மற்ற போதகர்களும் வேதாகமத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, அவர்கள் பொதுவாக "எழுதப்பட்டதைப்" பற்றிப் பேசினார்கள். ஆனால் மத்தேயு 5:21-22-ல் இயேசு "எழுதப்பட்டதைப்" பற்றி அல்ல "சொல்லப்பட்டதைப் பற்றி" பேசினார். யூத ஆசிரியர்கள் எழுதப்பட்டதைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கான பொதுவான வழி இது. பழைய ஏற்பாட்டை சவால் செய்வதற்குப் பதிலாக, பழைய ஏற்பாட்டின் மூல அர்த்தத்திலிருந்து வழிதவறிய பழைய ஏற்பாட்டின் பிரபலமான வியாக்கியானங்களை இயேசு மறுத்து வந்தார்.

இந்த விளக்கம் கட்டளையின் அசல் அர்த்தத்தின் விரிவாக்கமாக இருந்தது, ஏனெனில் அது தெளிவுபடுத்தலுக்கு அப்பால் சென்றது. அது கட்டளையினுடைய வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை மட்டும் விளக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் பரந்த சூழலில் கட்டளையின் அசல் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் வழிகளில் கட்டளையைப் பின்பற்ற மற்ற பகுதிகளிலிருந்து கூடுதல் தகவல்களைக் கொண்டுவந்தது. இந்தப் பின்புலத்திற்கு எதிராக பார்த்து, கொலைக்கு எதிரான கட்டளை எப்போதுமே மனிதகுலத்தின் மீதான தேவனுடைய அக்கறையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது என்றும், அதன் அசல் தாக்கங்கள் வெறுமனே கொலையைத் தடுப்பதைத் தாண்டிச் சென்றன என்றும் இயேசு சுட்டிக்காட்டினார்.

யாத்திராகமத்தில் தேவன் நிச்சயமாக கொலையைத் தடுக்கிறார், அந்த கட்டளையை இயேசு மலைப்பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடும்போது, அது வெறுப்பையும் கோபத்தையும் தழுவுகிறது என்று அவர் கூறுகிறார். அதை நாம் "இருதய பாவங்கள்" என்று அழைக்கிறோம். அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை விளக்க பல வழிகள் உள்ளன. அந்த அசல் கட்டளையுடன் இயேசு என்ன செய்கிறார்? சிலர் அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அவர் புதிய ஒன்றை அறிமுகப்படுத்துகிறார் என்று கூறியுள்ளனர். யாத்திராகமத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை வெறுமனே வெளிப்புறமான ஒன்று, இப்போது இயேசு வந்து, முற்றிலும் புதிய ஒன்றைச் சேர்க்கிறார், அந்த யாத்திராகமக் கட்டளையில் எதிர்பாராத மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற ஒன்றைச் சேர்க்கிறார், அவர் சட்டத்தை உட்செலுத்துகிறார் என்று

மற்றவர்கள் கூறியுள்ளனர். இயேசு புதிதாக எதையாவது சொல்லவில்லை என்று சொல்வது சிறந்த அணுகுமுறை என்று நான் நினைக்கிறேன், ஆனால் அவர் ஏற்கனவே கட்டளையில் உள்ளதை வெளியே எடுக்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக, பத்தாவது கட்டளையைப் பார்க்கும்போது, "இச்சிக்கக் கூடாது" என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இது இருதயம் மற்றும் இருதய பாவங்களைப் பற்றி பேசும் கட்டளையாகும். அது, முழு பிரமாணத்தின் திறவுகோலாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன், பிரமாணத்தின் கட்டளைகள் வெறுமனே வெளிப்புற நடத்தைகளை நிவர்த்தி செய்யாமல், இருதய செயல்கள், இருதய பாவங்கள், அந்த நடத்தைகளுக்கு அடிப்படையான இருதய மனப்பான்மைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இயேசு மலைப் பிரசங்கத்தில் என்ன செய்கிறார் என்றால், அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை அதன் முழு நோக்கத்தோடு வரைகிறார், அதே நேரத்தில் அவர் வரலாற்றின் போக்கில் வந்துள்ள தவறான செய்திகளை துடைத்தெறிந்து வருகிறார். ஆகவே, நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை நமக்குக் கொடுத்து, நியாயப்பிரமாணத்தை அதன் முழுமையில் நமக்குக் காண்பிக்கிறார்.

- Dr. கை வாட்டர்ஸ்

வேதாகமத்தை நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் படிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வேதம் தன்னைப் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் விளக்குவதைக் காண்கிறோம். தீர்க்கதரிசிகளும் சங்கீதக்காரர்களும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை தவறாமல் குறிப்பிடுகிறார்கள். இயேசு தொடர்ந்து பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிப்பிட்டார். புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களும் அதையே மீண்டும் மீண்டும் செய்தனர். சில நேரங்களில், வேதாகம ஆசிரியர்கள் தங்கள் முடிவுகளுக்கு எவ்வாறு வந்தார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் நமக்கு சிரமம் இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், வேதாகம விளக்கங்கள் வேதத்தின் மற்ற பகுதிகளை மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதன் மூலமும், தெளிவுபடுத்துவதன் மூலமும், அவற்றின் அசல் அர்த்தத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதலின் கீழ் அவர்கள் இதையெல்லாம் செய்தார்கள். இந்த காரணத்திற்காக, வேதவாக்கியங்களின் அர்த்தத்தை நாம் ஆராயும்போது, வேதாகமங்கள் தங்களைப் பற்றி விவரிக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்கவும் சரணடையவும் வேண்டும்.

வேதாகமத்தின் முழு மதிப்பைப் பற்றிய நம்முடைய விவாதத்தில் இதுவரை, அசல் அர்த்தத்தையும் வேதாகம விளக்கங்களையும் பார்த்தோம். எனவே, இப்போது ஒரு வேத பகுதியிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய முறையான பயன்பாடுகளில் கவனம் செலுத்த நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

முறையான செயல்படுத்தல்கள்

முறையான பயன்பாடுகளை நாம் பின்வருமாறு வரையறுப்போம்:

ஒரு வேத பகுதியின் அசல் அர்த்தமும் வேதாகம விளக்கங்களும் தங்கள் வாசகர்கள் மீது ஏற்படுத்த வேண்டிய கருத்தியல், நடத்தை மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான தாக்கங்கள்

முல அர்த்தமும் வேதாகம விரிவாக்கங்களும் ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டவையாகும், மேலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அனைத்து விசுவாசிகள் மீதும் முழு அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. அதனால்தான் வேதாகமத்தின் அனைத்து முறையான பயன்பாடுகளும் வேதத்தின் அசல் அர்த்தம் மற்றும் விளக்கங்களிலிருந்து பெறப்பட்டு இணக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் நமது பயன்பாடுகள் தேவனால் ஏவப்பட்டவை அல்ல. நாம் தவறுகளைச் செய்கிறோம், நமது பயன்பாடுகள் எப்போதும் மாற்றம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கு உட்பட்டவை. அப்படியிருந்தும் கூட, ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைவரை நம்முடைய பயன்பாடுகள் வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக இருக்கின்றன, அவை வேதத்திற்கான தேவனுடைய நோக்கமான பயன்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும், எனவே வேதத்தின் முழு மதிப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

வேதாகமக் கோட்பாட்டின் புகழ்பெற்ற புராட்டஸ்டன்ட் சுருக்கமான 1689 ஆம் ஆண்டின் லண்டன் பாப்டிஸ்ட் விசுவாசப் பிரமாணம், அதன் அத்தியாயம் 1, பிரிவு 10 இல் இந்த கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது:

”மதத்தின் எல்லா சர்ச்சைகளையும் தீர்மானிக்கிறவரும், ஆலோசனை கூட்டங்களின் எல்லா ஆணைகளையும், பண்டைய எழுத்தாளர்களின் அபிப்பிராயங்களையும், மனிதர்களின் கோட்பாடுகளையும், தனிப்பட்ட ஆவிகளையும் ஆராய்கிறவரும், நம்மை நியாயம் தீர்க்கிறவருமாகிய, வேதவசனத்தில் பேசுகிறவருமாகிய பரிசுத்த ஆவியைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.”

வேதத்தின் மனித விளக்கமும் பயன்பாடும் பிழைக்கு உட்பட்டவை என்பதை புராட்டஸ்டன்ட் திருச்சபைகள் கிட்டத்தட்ட உலகளவில் ஒப்புக்கொள்கின்றன. எனவே, மனித அதிகாரங்கள் சட்டபூர்வமானவைகள் என்றாலும், அவர்கள் ஒருபோதும் உண்மையின் இறுதி நீதிபதிகளாக இருக்க

முடியாது. வேதாகமத்தை அப்பியாசப்படுத்துவது நம் வாழ்க்கையில் அவசியமானது என்றாலும், நம்முடைய பயன்பாடுகள் வேதத்தைப் போல தவறு செய்ய முடியாதவை என்று நாம் ஒருபோதும் கருதக்கூடாது.

நாம் பிரசங்கிக்கும்போது, ஒரு விளக்கமும் ஒரு பயன்பாடும் உள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தையின் அர்த்தம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், வேத பகுதியின் அர்த்தம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும், அது நூற்றாண்டுகள் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் பின்னர், வேத பகுதியை சூழலில் பார்க்கும்போது, அது நேற்றும் இன்றும் வெவ்வேறு பயன்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கலாம்; இது தரத்தின் மாறுபாடு அல்ல. இது பயன்பாட்டின் எளிய வேறுபாடு.

– Dr. மிகுவேல் நுனெஸ், மொழிபெயர்ப்பு

வேதத்திற்கு ஒரே ஒரு வியாக்கியானம் மட்டுமே இருக்க முடியும். அந்த ஒரு விளக்கத்திலிருந்து நாம் பல பயன்பாடுகளைப் பெறலாம், ஆனால் பயன்பாடு விளக்கத்திற்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும். நாம் எப்பொழுதும் தேவனுடைய வார்த்தையை விளக்க முயற்சிக்க வேண்டும், அந்த குறிப்பிட்ட வசனத்தில் தேவனுடைய நோக்கமான அர்த்தத்தை வெளிக்கொணர் முயற்சிக்க வேண்டும், அல்லது நாம் நம்முடைய கருத்தை வேத பகுதிக்குள் திணித்து விடுவோம். அங்குதான் நமது சொந்த கருத்துக்களும் நமது சொந்த விளக்கங்களும், நமது சொந்த எண்ணங்களும் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றன என்பதைக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலிருந்து நீங்கள் மிகவும் தவறான பயன்பாடுகளைப் பெறலாம், இது நீங்கள் கற்பிக்கும் அல்லது போதிக்கும் மக்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்... எனவே விளக்கம் விண்ணப்பத்திற்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும்; பயன்பாடு விளக்கத்திற்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

– Rev. தாட் ஜேம்ஸ், Jr.

சட்டபூர்வமான பயன்பாடுகள் வேதாகமத்தின் முழு மதிப்பின் ஒரு பகுதியாகும் என்பதை மனதில் கொண்டு, கத்தோலிக்கத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு புராட்டஸ்டன்ட் பாரம்பரியமான ஹைடெல்பெர்க் இறையியல் பிரமாணம், கொலைக்கு எதிரான கட்டளையை

எவ்வாறு பயன்படுத்தியது என்பதைப் பார்ப்போம். வேதாகம போதனையின் பயனுள்ள ஆனால் பிழைக்கு உட்பட்ட சுருக்கத்தை வழங்குவதற்காக இந்த போதனை பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பாவில் எழுதப்பட்டது. ஹைடெல்பர்க் பிரமாணத்தின் கேள்வி எண் 105 இவ்வாறு கேட்கிறது:

ஆறாவது கட்டளையில் தேவனுடைய சித்தம் என்ன?

இவ்வாறு இந்த பிரமாணம் பதில் தருகிறது:

என் எண்ணங்கள், என் வார்த்தைகள், என் தோற்றம் அல்லது சைகையால் என் அயலானை சிறுமைப்படுத்தவோ, அவமானப்படுத்தவோ, வெறுக்கவோ அல்லது கொல்லவோ கூடாது, நான் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து இதில் பங்காளியாக இருக்கக்கூடாது; மாறாக, பழிவாங்கும் ஆசையை எல்லாம் நான் தள்ளிப்போட வேண்டும். நான் எனக்கு தீங்கு விளைவிக்கவோ அல்லது பொறுப்பற்ற முறையில் ஆபத்தை ஏற்படுத்தவோ கூடாது.

மத்தேயு 5-ல் இயேசுவின் விளக்கங்கள் மற்றும் ரோமர் 12-ல் பழிவாங்குதல் பற்றிய பவுலின் போதனை உள்ளிட்ட பல வேதாகம விளக்கங்களின் வெளிச்சத்தில் கொலைக்கு எதிரான கட்டளையை பிரமாணம் விளக்குகிறது.

”கொலை செய்யாதே” என்ற எளிய கட்டளையின் முழு மதிப்பும் மிகவும் சிக்கலானதும் பன்முகத்தன்மையும் கொண்டது என்பதை நாம் பார்க்க முடியும். இயேசு மற்றும் பவுலைத் தொடர்ந்து, ஹைடெல்பர்க் பிரமாணத்தின் எழுத்தாளர்கள் இந்த கட்டளையை மனித உயிரை அநியாயமாக கொல்வதற்கு மட்டுமல்லாமல், வெறுப்பு மற்றும் அவமதிப்புகள் போன்ற அளவில் இல்லாவிட்டாலும், கொலைக்கு ஒத்த எல்லாவற்றிற்கும் நியாயமாகப் பயன்படுத்தினர். இது போன்ற பயன்பாடுகள் கொலைக்கு எதிரான தடையின் அசல் அர்த்தத்தையும், அதன் வேதாகம விளக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை, மேலும் அவை நமது சமகால சூழ்நிலைகளில் பொருத்தமானவை. இந்த காரணங்களுக்காக, அவை கொலைக்கு எதிரான கட்டளையின் முழு மதிப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

”கொலை செய்யக்கூடாது” என்ற கட்டளையைப் பயன்படுத்துவதற்கான நியாயமான வழிகள் என்ன?” என்ற கேள்வியை நீங்கள் கேட்டால், அதன் அர்த்தம் நாம் மக்களைக் கொல்லக்கூடாது என்பதாகும். ஆனால், அந்தக் கட்டளை அவ்வளவுதான் சொல்கிறது என்று ஊகிப்பது போதாது. நீ உன் சகோதரன்மேல் கோபப்பட்டால், நீ கொலை

செய்திருக்கிறாய் என்று இயேசுவே மலைப்பிரசங்கத்தில் சொன்னார். நம்முடைய கோபமும் மக்கள் மீதான வெறுப்பும் அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டளையை மீறுகின்றன என்பதைக் காண அவர் நம்மை ஊக்குவிப்பார். எனவே, இன்று அதைப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரை, பத்துக் கட்டளைகள் இன்னும் ஆழமான பொருத்தமானவை என்பதைக் காண மக்களுக்கு உதவுவது முக்கியம் என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனெனில் அவர்கள் தேவனுக்கு எதிரான குற்றத்தின் தீவிரத்தை புரிந்துகொள்கிறார்கள், மேலும் நாம் அறியும்போது, நம் சிறிய செயல்கள் கூட, அவை இச்சையாக இருந்தாலும் அல்லது கோபமாக இருந்தாலும், அல்லது பிற உணர்ச்சிகளாக இருந்தாலும், உண்மையில் தேவன் அவற்றை இருதய அளவில் இருக்கும்போதே கையாளவில்லை என்றால் இன்னும் அதிகமாகச் செல்லும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன. எனவே அந்த வேத பகுதியைப் பயன்படுத்துவது, மிகவும் மோசமடையக்கூடிய சிறு பிரச்சனைகளில் அவர்கள் எவ்வாறு சிக்கிக்கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க மக்களுக்கு உதவ வேண்டும். உண்மையில் ஆரம்ப மட்டத்திலுள்ள பிரச்சனைகளும் இன்னும் தீவிரமானவை என்று இயேசு மலைப்பிரசங்கத்தில் கூறுகிறார்.

– Dr. சைமன் வைபர்ட்

மலைப்பிரசங்கத்தில், நியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றிய தனது அதிகாரப்பூர்வ போதனையை இயேசு நமக்குக் கொடுக்கிறார், அவர் செய்யும் காரியங்களில் ஒன்று கட்டளைகளை எடுத்து அவற்றை ஆழமான இருதயத்திற்குள் தள்ளுவதாகும். எனவே, "கொலை செய்யாதே" என்று கூறப்பட்டதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்" என்று அவர் சொல்லும்போது அது உண்மையாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இயேசு அதையும் தாண்டி நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை நமக்குக் காட்டுகிறார். நாம் கொலை செய்யக்கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, கொலைகார வார்த்தைகள், வெறுக்கத்தக்க வார்த்தைகள், "முட்டாளே" என்று சொல்வதற்குச் சமமான வார்த்தைகளைக் கூட நாம் சொல்லக் கூடாது என்று அவர் நமக்குச் சொல்கிறார். அல்லது, நம் சகோதரனை வெறுக்கக் கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யாத்திராகமத்தில் உள்ள நியாயப்பிரமாணம், பத்துக்

கட்டளைகளில், வெறுமனே எதையாவது செய்வது பற்றியது அல்ல என்பதை அவர் நமக்குக் காட்டுகிறார். இந்த பிரமாணங்களைப் படிக்கும்போது நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆழமான நோக்கம் இருப்பதை அவர் நமக்குக் காட்டுகிறார். எனவே இந்த பிரமாணங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான வழி வெறுமனே ஒரு தடை மட்டுமல்ல, ஒரு நேர்மறையான கட்டளையும் கூட. இது வெறுமனே "கொலை செய்யாதே" என்பதல்ல, ஆனால் "வாழ்க்கையை ஊக்குவிக்கவும்" என்பதாகும் ... எனவே இயேசு பழைய ஏற்பாட்டின் முக்கிய பகுதிகளை உடைக்கும்போது, அவர் உண்மையில் அதை இரண்டு விஷயங்களாக குறைக்கிறார்: தேவனை முழு இருதயத்தோடு நேசித்து, நம் அயலாரை நம்மைப் போல நேசிக்க வேண்டும். அன்பு செலுத்துவது ஒரு நேர்மறையான கட்டளை, அதுதான் நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான நோக்கமாகும்.

– Dr. பிராண்டன் குரொவ்

நவீன உலகில், கிறிஸ்தவர்கள் வேதத்தின் கொலைத் தடை தொடர்பான அனைத்து வகையான பிரச்சனைகள் நிதானிக்க வேண்டும். கருக்கலைப்பு, கருணைக்கொலை, தற்கொலை, போர், வறுமை மற்றும் மனித உயிருக்கும் கண்ணியத்திற்கும் இருக்கும் பல அச்சுறுத்தல்கள் போன்றவற்றையும் நாம் சமாளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும், கொலைக்கு எதிரான கட்டளை நம் மீது பொறுப்புகளை வைக்கிறது. வேதாகம வியாக்கியான அறிஞர்களாகிய நமது பணிகளில் ஒன்று, அந்தப் பொறுப்புகள் என்ன என்பதைக் கண்டறிவதாகும். நாம் அதைச் செய்யும்போது, கட்டளையின் உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்பதை இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறோம்.

முடிவுரை

அர்த்தத்தின் சிக்கலான தன்மை குறித்த இந்த பாடத்தில், வேதாகமத்தின் நேரடி அர்த்தத்தை அதன் ஒற்றை, இலக்கண-வரலாற்று அர்த்தமாக பார்க்கும் வரலாற்றை நாம் விவாதித்தோம், மேலும் ஒரு வேத பகுதியின் முழு

மதிப்பையும் அதன் அசல் அர்த்தம், வேத விளக்கங்கள் மற்றும் முறையான பயன்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் விவரித்துள்ளோம்.

இந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தபடி, ஒவ்வொரு வேத பகுதிக்கும் ஒரு சிக்கலான அசல் அர்த்தம் உள்ளது. இது மிகவும் சிக்கலானது, இது அசல் வாசகர்களின் கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை பல வழிகளில் தொடுகிறது. ஆனால் இதையும் தாண்டி, இந்த சிக்கலான மூல அர்த்தத்திற்கு பல பகுதி சுருக்கவுரைகள் உள்ளன. அசல் அர்த்தம் ஒரு பிழையற்ற கட்டமைப்பையும் நமது புரிதலுக்கான அடித்தளத்தையும் வழங்குகிறது. ஆனால் வேதாகமத்தின் முழு மதிப்பைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெற, வேத விளக்கங்களில் நாம் வழிகாட்டுதலைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும், மேலும் இன்று நம் உலகத்திற்கு பல நியாயமான பயன்பாடுகளையும் நாம் செய்ய வேண்டும்.